לקמן סד. כתובות מג:
יבמות כו. סד: [עירובין לו.
סנהדרין פל: ב"מ קו:],
 ט עי רש"ל שפ" פי לחר
 דלל כפי רש"י, ג) ל"ל כיון דאי חזיא לסוף כו' ר"מ, ד) צ"ל שניות, ה) נ"י כ"י פי

הגהות הב"ח

(h) רש"י ד"ה מאי דיה וכו' אבל היכא דמזכו ועברו ג' עובות שניום: (3) תום' ד"ה קחזים וכו׳ והיה לו לפשוט מדרישת:

מוסף רש"י

בתרי זימני הוי חזקה. דלמר כמס' יבמות (סד:) נשלת לרלשון ומת, לשני ומת, לשלישי לל מנשל, דבתרי זימני הוי חזקה רחורות מני ורווי"ז וורוריו

הדר קח חזיח בעונות. אחר ראיה זו: מחי. דיה שעתה או מטמאה מעת לעת מי אמרינן הא דקתני בתרה ועוד עברו עליה ג' עונות דוקא קתני עברו דאי חזאי לסוף עונה מטמאה מעת לעת דאע"ג דלא הגיע זמנה כיון דהוחזקה רואה קודם הפסקת ג' עונות ראשונות

הרי היא כהגיע זמנה וכי הפסיקה

הדר החזיא בעונות מאי אמר רב גידל אמר רב פעם ראשונה ושניה דיה שעתה שלישית מטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה ועוד גידל אמר רב פעם ראשונה דיה שעתה מני רבי היא דאמר יבתרי זימני הוי חזקה שעתה אתאן לר"א וכי תימא רבי היא ובעונות סבר לה כר"א ומי סבר לה והא מהור שבין שניה ושלישית חזקיה אמר ממא רבי יוחנן אמר ממהור חזקיה אמר ממא כיון דאילו חזיא מממאה כתמה נמי ממא ורבי יוחנן אמר מהור כיון דלא אתחזקה בדם כתמה נמי לא מטמינו לה

עברו עליה ג' עונות וראתה דיה שעתה הדר קחזיא בעונות מאי אמר רב כהנא אמר רב שניה מממאה מעת לעת ומפקידה לפקידה אימא סיפא עברו עליה ג' עונות וראתה דיה לאחר שנזכר קאמר אלא ר"א היא ובוסתות סבר לה כרבי כתם שבין ראשונה ושניה מתקיף

נמי רבי ובחזיא לסוף עונה נמי דיה שעתה כמו בחזרו ועברו עליה שלש עונות לכך נראה דאפילו מטמאה מעת לעת כי חזיא לסוף עונה שלאחר הפסקת שלש עונות ראשונות כהפסקת שלש עונות שניות דהויא מסולקת גדמים דיה שעתה אפילו לרבי כיון שלא הגיע זמנה לראות יונואין חילוק בין לא הגיע זמנה לראות לוקנה] וההיא ברייתא דוקנה נמי רבי היא ול"ע בהגיע זמנה לראות ועברו עליה שלש עונות שניות לר"א מי אמרינן דיה שעתה כמו בזקנה לרבנן ומדלא אשמעינן בהגיע זמנה לראות דהוי דיה שעתה עד הפסקת שלש עונות שלישיות דהויא רבותא טפי מבלא הגיע זמנה לראות אין להוכיח דאפילו ראתה סוף שלש עונות שניות מטמאה מעת לעת דמלינו למימר דמשום הכי אשמעינן בלא הגיע זמנה

קחזיא בעונות מאי. פרש"י דמבעיל ליה אי חזיל לסוף ל' פו א מיי פיט מהלכום

אלא בראשונה ודוקא בחזרו ועברו

עליה שלש עונות שניות דיה שעתה

כר"א ואע"ג דלא חזינן דמיירי ר"א

בעונות שניות אלא בעונות ראשונות

מיהו מודה דדיה שעתה בשניות ועד

שתתחזקן או כרבי או כרשב"ג ואע"ג

דרישה רבי היה סיפה רשב"ג דלרבי

ט כי חזיא לפוף עונות שאחר הפסקת

שלש עונות די (ראשונות) מטמאה מעת

לעת ודמיא להגיע זמנה לראות וכי

חזרו ועברו עליה שלש עונות שניות

נמי מטמאה מעת לעת דכיון דתרתי

זימני חזיא בהפסקה איגלאי מילתא

לרבי דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמים

שאין זו לריכה להתחזק בדמים ולפי׳

זה הא דתניא (לעיל דף ז:) זקנה שעברו

עליה שלש עונות שניות דדיה שעתה

אתיא דלא כרבי דלרבי מטמאה מעת

לעת כאילו חזיא לסוף עונה וכן 🕫 פי׳

רשב"ם בפרק אחרון (דף סח.) ואין

נראה דלא היה להש"ס להסתפק בזה

והיה לו (כ) לפסוק מדרישא רבי סיפא

שלחחר הפסקת ג' עונות ראשונות אם מטמאה מעת

לעת דכיון דהוחזקה לרואה קודם הפסקת ג' עונות ראשונות הרי היא כהגיע זמנה לראות וככל אשה שעברו עליה ג' עונות דאין דיה שעתה

לראות דאפילו הכי מטמאה בשלישית מעת לעת: ברוב ספרים גרסינן וכשהגיע זמנה לראות פעם ראשונה דיה שעתה שניה מטמחה מעת לעת מני רבי היא ושבוש הוא ולא גרסינן ליה אלא ה"ג מני רבי היא ומוכח מרישא מתינוקת שלא הגיע זמנה לראות דקתני שלישית הרי היא ככל הנשים והיינו משום דבתרי זימני הוי חזקה ובההיא דמיתחזקא לא מטמאה מעת לעת דאילו לרשב"ג עד ראיה רביעית לא הויא ככל הנשים אבל סיפא דהגיע זמנה לראות דשניה מטמאה מעת לעת אתי ככולי עלמא דבראייתה ראשונה הוחזקה כדתנן במה אמרו דיה שעתה בראיה ראשונה כו' ומתניתין ע"כ אתיא כרשב"ג דבפרק הבא על יבמתו (יבמות דף סד:) אמרינן וסתות ושור המועד סתם לן תנא כרשב"ג אבל כרבי לא סתם לן תנא ועוד אי מסיפא דייק ורישא כרשב"ג תקשי רישא רשב"ג וסיפא רבי וא"ח דהכא אמר דבההיא ראיה דמחזקינן לה לא מטמאה מעת לעת ובפרק אלו הנשרפין (סנהדרין דף פא:) גבי מי שלקה ושנה אמר "דאין עבירות מחזקות אחר שעבר שתי עבירות מיד כונסין אותו לכיפה אליבא דרבי וי"ל דהתם כיון שהוחזק לעבירה מה לנו להמתין עד שיעבור פעם שלישית אבל הכא חכמים תקנו מעת לעת אם תראה אחר שהוחוקה לראות: רבר יוחנן אמר מהור. משמע הא כתם שאחר שלישי טמא דהיינו כרבי ובשלהי פרק הבא על יבמתו (יבמות דף סד:) אמר ר' ילחק בר' יוסי אמר רבי יוחנן גבי מלה בנה ראשון כו׳ כרבן שמעון בן גמליאל וי״ל דהתם מסיק דר׳ ילחק סומקא לאו בר סמכא הוא אי נמי כל הך סוגיא קיימא אברייתא דלעיל דאתא כרבי:

בראשונות וראתה דיה שעתה בההיא ראיה כר"א וכי חזיא תו לפוף עונה מטמאה מעת לעת ככל אשה שעברו עליה ג' עונות דאין דיה שעתה אלא בראשונה אבל היכא דחזרו ועברו ג' (ה) שניות וראתה דיה שעתה בההיא ראיה כר"א. ואע"ג דלא חזינן דקמיירי רבי אליעזר אלא בהעברה ראשונה מיהו מודה דדיה שעתה בשניות עד דתתחזק או כרבי או כרשב"ג ואע"ג דרישא רבי היא סיפא כרשב"ג דאי כרבי כיון דחואי בעונות הוה מדמינן לה להגיע זמנה כי חואי בהפסקה נמי כיון דתרי זימני חזאי בהפסקה איגלאי מילתה למפרע דשינוי וסת הוה ולה סילוק דמים ובשניה מטמאה מעת לעת שחין זו לריכה להתחוק בדמים חו דילמא אי חואי לסוף עונה נמי כ"ש דדיה שעתה דמוכח מילתא דהפסקה ראשונה זו סילוק דמים היתה ולא שינוי וסת ויש לומר חזרה לקדמותה ולריכה להתחזק עוד אחר ההפסקה

בשתי ראיות כבתחלה. והאי דנקט ועוד עברו וראתה דיה שעתה רבותא אשמעינן אע"ג דתרי זימני חואי בהפסקה לא אמרינן איגלאי מילתא דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמים ותטמא בשניה מעת לעת אלא אפילו לרבי דיה שעתה דהפסקה קמייתא לעולם בחוזרת לקדמותה נדון אותה ולא דמיא להגיע זמנה ולריכה שתתחזק בשתי ראיות ובג' תטמא מעת לעת כדקתני ואזיל: שאמר רב גידל פעם ראשונה. היא הראיה הסמוכה להפסקה ראשונה: ושניה. היא הראיה שתראה לסוף עונה דיה שעתה: ושלישים. אם תראה עוד לפוף עונה: מטמאה מעם לעם. והאי דנקט תנא ועוד עברו עליה ג' עונות רבותא הוא דנקט כדפי׳ דכל שכן אי חזאי בעונות דמוכחא מילחא דהפסקה קמייתא סילוק הואי וכולה רבי היא: ועוד עברו עליה ג' עונות וראסה דיה שעתה הדר קחזיה בעונות. אחר ראיה זו: מאי. דיה שעתה או מטמאה מעת לעת מי אמרינן הא דהדר תנא בתרא ראיה שלישית בהפסקה דוקא נקט דהכא הוא דמטמאה מעת לעת דאיגלאי מילתא דשינוי וסת הואי הפסקותיה לראות בדילוג שהרי הוחזקה בהפסקות וא"נ לא חשבת להפסקה קמייתא בהדייהו הא מחזקא בתרתי בתרייתא אבל אי חזיא לסוף עונה הרי היא דיה שעתה דלא אתחוק בדילוג ואמרינן הפסקה שניה נמי חוזרת לקדמותה וכל דמיה מסולקין ולריכה להתחזק בשתי ראיות אחת הסמוכה להפסקה שניה והשניה היא שתראה לסוף עונה ובשלישית תטמא מעת לעת או דילמא כולי האי לא אמרינן דחזרה לקדמותה ובהפסקה שניה דיינינן לה כהגיע זמנה והפסיחה וראתה דבההיא ראיה לחודה הוא דדיה שעתה אבל בשניה תטמא מעת לעת. והאי דנקט תנא בשלישית ועוד עברו עליה וראתה מטמאה מעת לעת הוא הדין נמי אם לא עברו ורבותא אשמועינן דלא תימא כל ראיה הסמוכה להפסקה דיה שעתה אלא כיון דאיתחזק בדילוג אמרינן שינוי וסת הוא ולא סילוק דמים: אמר רב גידל אמר רב. ראשונה לסדר ראיות הללו שאנו עסוקין בהן לישאל קא חזיא בעונות מאי היא הראיה הסמוכה להפסקה שניה דעלה קיימינן דיה שעתה ושניה היא הראיה שתראה לסוף עונה מטמאה מעת לעת. והא דתנא הפסקה שלישית גבי מעת לעת לרבותא הוא דנקט כדפרישית דלא תיתא כל ראיה שלאחר הפסקה תהא דיה שעתה: מני רבי היא. דהא בין רישה בין סיפה כרבי שנינן לה: הימה סיפה. דהגיע זמנה לרחות אתאן לר"א דאמר וו:ן כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה. ומרישא

דאיירי בלא הגיע זמנה לא מצי למיפרך ליה דאיכא למימר בההיא אפילו רבנן מודו דחוזרת לקדמותה היא: **ובעונוס סבר לה כרבי** אליעור. בהפסקת שלש עונות סבר לה כרבי אליעור: והא לאחר שנוכר קאמר. למדנו שהוקשה בעיניו על שעשה כמותו: ובוסחום סבר לה כרבי. דאמר בתרי זימני הויא חזקה לכל דבר: כסם שבין ראשונה לשניה. שנמלא בבגדה של חינוקת שלא הגיע זמנה ודאי טהור דאכתי לאו בחזקת דמים היא ואמרינן לעיל _{(דף ה}) חינוקת שלא הגיע זמנה לראות אפילו סדינין שלה כו': **חזקיה אמר טמא**. דהם בתרי זימני איתחוקה בדמים והוים חוקה דאילו הדרא חזים מטמיא למפרע אלמא בחוקת דמים הוחוקה: **ורבי יותנן אמר טהור כיון דלה התחוקה בדם.** כלומר כל זמן שלה נהגנו בה עדיין חורת מוחזקת בדמים לממחה למפרע לה גזרו על כתמה:

תום' הרא"ש

לאוין קיא:

א חזיא בעונות מאי. . [פירש"י] מי אמרינן דדוקא מעת לעת דאע"ג דלא הגיע ומנה כיון שראתה שלשה ומנה כיון שראותה שלשה פעמים חשבינן לה כהגיע זמנה הלכך אם ראתה אחר ג' עונות דייה שעתה כר' אלעזר אבל אם ראתה אחר עונה מטמאה מעת לעת אע"ג דלר' אלעזר לא אמר אלא רהטררה ראשווה ה״ה איא בהעבודה אשונה הייה נמי דדייה שעתה אף בשניה עד שתתחזק או כר' או כרשב"ג ואע"ג דרישא ר' היא [סיפא] כרשב"ג דאי היא (סיפא) כרשב"ג דאי כר' כיון דאילו חזאי בעונה הוה מדמה לה להגיע זמנה כי חזאי בהפסקה נמי כיון דתרי זמני חזאי בהפסקה איגלאי מילתא לר' דשנוי יסת הוי ולא סילוה ובשניה הפסקה בשתי ראיות כבתחלה והאי דנקט ג׳ עונות לרבותא נקט דאע"ג דראתה ב' פעמים לג' עונות לא הויא חזקה לר' וזהו דוחק גדול מאי מספקא ליה . לתלמודא אמאי לתלמודא אמאי תיסוק אדעתין למימר רישא ר' וסיפא רשב"ג הלכך נראה לפרש דאתיא רישא וסיפא כר' ובכל מקום שצריכה . זזקה באותה ראיה שהיא מתחזקת בה דייה שעתה בראייה דהפסקות כמו בראיות ראשונות ואינה מטמאה מעת לעת עד שתתחזק והפסקה ראשונה בכלל ההפסקות היא. וה״ה בכלל ההפסקות היא. וה״ה דהוה מצי למיתני בהגיע זמנה ועוד עברו: כתם שבין שניה לשלישית. תי׳ דפליגי אליבא דר׳ דלית דפליגי אליבא דר׳ דלית הלכתא כוותיה דהוה להו לפלוגי אליכא דרשב"ג בין שלישית לרביעית ושמא משום דשמעתין כר' נקט בין שניה לשלישית ונפקא מינה לרשביג בין שלישית

לרביעית: